

1

Nog half in slaap rekte JoJo zich uit en tastte de vloer af naast het bed, waar haar telefoon ongenadig lag te piepen. Ze tikte op het scherm. Nog één keer sluimeren en dan ga ik eruit, dacht ze. Haar bh knelde en zorgde voor een trekkerig gevoel onder haar borst. Stomme tieten. Ze liet zich terugvallen in bed en sjoerde de bh omlaag. Door het slapen had deze grote rode striemen achtergelaten op haar huid. Maar ze dacht er niet aan om zonder bh naar bed te gaan. Als het kon, wilde ze zo min mogelijk met die vreselijke dingen geconfronteerd worden. Ze bleef nog even verdwaasd liggen en wreef de slaap uit haar ogen.

‘Kom je naar beneden of hoe zit het?’ riep haar moeder. JoJo zuchtte, sloeg het dekbed van zich af en zwaaide haar benen over de bedrand. Haar voeten raakten de grond. Ze wogen zwaar, alsof ze geen zin hadden in deze nieuwe dag. Ze pakte haar telefoon en checkte de tijd. Over een halfuur moest ze op haar fiets zitten. Shit, dan moest ze wel opschieten. Ze plukte wat kleren van de grond. Te kort, te laag, niet breed genoeg, te veel kleur... Uiteindelijk viel haar oog op een grijze sweater die op haar stoel lag. Die kon wel. Ze wurmde zich in een skinny spijkerbroek. Haar telefoon trilde. Snel checkte ze het bericht in de WhatsApp-groep LOVEEE...

Victoria:

Wat denken jullie? Kan dit? Of lijkt ik obese in deze outfit?

Ze staaarde naar de selfie die Victoria in de spiegel had gemaakt. Ze had een felrood getailleerd jurkje aan. Jezus, wat was die meid knap! En slank. JoJo zou er echt uitzien als een tomaat in zo'n outfit.

Sanne:

Nee hoor, you are perfect

JoJo zag dat Didi ook een reactie aan het typen was.

Perfect. JoJo staaarde naar zichzelf in de spiegel van haar kaptafel. Een grote, wijde sweater om haar 80F te verbergen op een te strakke spijkerbroek, waardoor elk rolletje op haar bovenbenen zichtbaar was. Mijn god, wat haatte ze haar benen! Al die putjes, striae en cellulite zorgden ervoor dat ze haar benen het liefst voor de wereld verborgen hield. Net als haar borsten trouwens... en haar buik... en haar billen.

Didi:

Model!!! Die benen ook. FLAWLESS!

Victoria:

Aaaw thxxx girl.

Model. Ze zou er een moord voor doen als iemand haar zo zou noemen. Maar verder dan het volgen van modellen of ze van een afstand aanbidden, zou ze waarschijnlijk nooit komen. Als ze zichzelf met Victoria vergeleek, snapte ze ook wel waarom. Ze moest

er iets aan doen, vergeleken bij haar vriendinnen was ze echt huge. Anders zou ze gegarandeerd buiten het groepje vallen. Misschien zo'n sapkuur waarover Victoria het weleens had. 'Hartstikke gezond, meid. En binnen no time helemaal in shape.' Ze kon het haar bijna horen zeggen. JoJo hees haar spijkerbroek op in de hoop de vetrollen glad te trekken. Ze kon niet genoeg shape krijgen...

Terwijl ze zichzelf nog een keer kritisch bekeek, slaakte ze een kreet van ongenoegen. Niet alleen zag ze er in vergelijking met Victoria uit als een zwangere koe, ook zat er een ENORME puist op haar voorhoofd. Ze kon zich niet herinneren dat ze bij haar vriendinnen ooit zo'n joekel had gezien. Bij niemand, nu ze erover nadacht. Zo kon ze niet naar school. Ze sprintte naar de badkamer om haar gezicht wat beter in de verlichte spiegel te bekijken. Het gelige puntje was gespannen en zo groot als de kop van een lucifer. Die moest weg. Ze voelde hun kritische blikken al.

'Jeetje JoJo, zoiets kun je toch niet laten zitten?'

Haar maag draaide om bij de gedachte. Snel pakte ze twee watjes en begon te knijpen, het gele pus spoot tegen het spiegelglas. Bijna direct begon de puist te bloeden. Ze stelpde het bloeden met een stapel natte watten. Code rood. Hier waren serieuze maatregelen nodig. Behendig bedekte ze de puist met een laag foundation. Als een metselaar die een muurtje aan het afsmeren is. Daarbovenop volgde een laag poeder zodat er alleen nog een verdikking zichtbaar was. Tevreden aanschouwde ze het resultaat. JoJo – puist: één-nul.

'JoJo, waar blijf je nou? Het is al laat...' Mama weer. Snel haalde ze een borstel door haar haar en een tandenborstel over haar tanden. Eten deed ze wel op de fiets.

De meiden stonden bij de ingang, hun vaste plek om elkaar op te wachten voordat de les begon. Snel plantte JoJo haar fiets in het rek en liep naar het groepje toe.

‘Hey JoJo, was het lekker warm in je bedje?’ grapte Victoria, terwijl ze een hand door haar krullen haalde en haar ogen over JoJo’s gezicht en lichaam liet glijden.

Er trok een vervelend gevoel door JoJo’s buik. Misschien had ze toch iets anders aan moeten trekken... Ze probeerde haar antwoord nonchalant te laten klinken: ‘Kleine ochtendcrisis, je weet wel.’

Didi trok een vies gezicht ‘Hè bah! Wij kunnen ons geen ochtendcrisis veroorloven, hoor. Right girls?’

JoJo lachte geforceerd en wipte ongemakkelijk heen en weer.

Victoria grijnsde om Didi’s verontwaardigde uitbarsting. Al snel ging haar aandacht weer uit naar belangrijker zaken. ‘Oké, waar waren we?’ Ze stak een arm door die van Eline. ‘Vanmiddag dus. Om drie uur bij jou. En laten we op je slaapkamer gaan zitten. Dan hebben we geen last van je broertje. Of van je moeder.’

Eline knikte. ‘Heb jij nog van die maskertjes, Vic? Mijn huid voelt echt niet oké de laatste tijd.’

‘O schat, ik heb niet alleen maskertjes! Mijn moeder heeft een nieuwe beautysite ontdekt. Wacht tot je mijn nagellak ziet. To die for!’ Victoria keek in JoJo’s richting. ‘Kom je ook?’

Didi lachte spottend. ‘Met zo’n krater kun je wel een maskertje gebruiken.’

Snel gleed JoJo’s hand over haar voorhoofd. Blijkbaar toch geen één-nul.

‘Of je moet geen hulp willen?’ vervolgde Victoria.

‘Tuurlijk wel, Victoria,’ antwoordde JoJo vlug. ‘Graag zelfs.’

‘Nou, dat is dan afgesproken,’ zei ze voldaan. ‘Zien we elkaar na school.’ Victoria pakte Didi’s hand en trok Eline aan haar arm de school in. Sanne en JoJo haastten zich achter hen aan. ‘Let’s go, bitches. Anders moeten we straks weer een briefje halen.’

‘Kijk, jij hebt gewoon een heel vette huid met grove poriën. Daarom heb je zoveel last van onzuiverheden,’ zei Sanne, terwijl ze voorzichtig een watje over JoJo’s gezicht haalde en vervolgens de grijze zijde omhooghield.

OMG, zelfs mijn huid is vet, dacht JoJo, terwijl ze in de spiegel de bewegingen van Sanne volgde. Haar oog viel op Didi, die achter hen Victoria’s nagels aan het lakken was. Suzi Calls the Paparazzi van OPI. Zelfs haar nagellak was bijzonder. Eline zat naast hen met een romig groen maskertje op haar gezicht. De lucht van nagellak vermengde zich met de frisse komkommergeur van het masker, waardoor de slaapkamer net een schoonheidssalon leek.

‘Geloof me, JoJo, hydrateren is key,’ had Eline met een veelzeggende knipoog beweerd. Vol bewondering gluurde JoJo naar het tafereel achter zich. Het was duidelijk dat Victoria, Didi en Eline helemaal op elkaar waren ingespeeld. Vol overgave deelden ze de laatste trends op beautygebied: fijne lipscrubs, beautyblenders, whiteners, highlighters. Noem het op en het kwam voorbij. Ze kwebbelden alsof ze de producten zelf hadden uitgevonden.

‘OMG, nu je het zegt. Niet normaal hoe lang ze zijn!’

‘Ja, én helemaal natuurlijk, hè.’ Victoria knipperde een paar keer overdreven. Ze had er duidelijk plezier in.

‘En je gebruikt het alleen voor het slapengaan?’ De grote ogen in Elines groene gezicht gaven haar een komische uitstraling.

‘Jaaa, één streepje boven elke wimperrand, je weet niet wat je meemaakt. Chill, toch?’

‘Megachill,’ verzuchtte Eline.

‘Ik moet er natuurlijk wel goed uitzien bij die casting.’

‘Waaaat? Niet! Je mag komen?’ Didi stootte bijna het nagellakpotje om.

‘Hm.’ Victoria rechtte haar rug en schudde haar haar over haar schouders. Ineens was ze het natuurlijke middelpunt van de kamer.

‘Ze waren erg onder de indruk.’ Het klonk triomfantelijk.

‘O, ik weet zeker dat jij die job gaat krijgen. Honderd procent,’ kirde Eline.

‘Duizend procent,’ beaamde Sanne.

Stilletjes nam JoJo Victoria via de spiegel op. Natuurlijk zou Victoria die job krijgen. Ze was het toonbeeld van schoonheid: superslank, lang blond krullend haar, blauwe ogen, een perfecte huid en vrolijke kuiltjes in haar wangen. JoJo moest zich beheersen om haar niet continu aan te staren. Dat iemand zo knap kon zijn. Naar eigen zeggen deed ze er niet zoveel aan. Ze keek van Victoria terug naar haar eigen spiegelbeeld en voelde een zweem van jaloezie. Haar huid was rood en glimmend van de lotion en er zat een dikke bobbel met schilfertjes op haar voorhoofd. Dat uitknijpen had ze niet goed aangepakt. Tenminste, dat zei Sanne. Je moest nooit knijpen en het al helemaal niet met make-up proberen te camoufleren. Waarom had ze niet een klein beetje van de schoonheid van Victoria? Iets wat haar ook een casting zou kunnen bezorgen, of een modellenjob. Ze zuchtte. Zelfs al had ze iets van haar schoonheid, dan was haar kont nog steeds te groot. Dus dream on.

‘Precies! Welke normale meid wil er in hemelsnaam in een jongensteam spelen?’ Didi was inmiddels begonnen aan Victoria’s andere hand, en probeerde een punt te maken door het nagellakkwastje heen en weer te zwaaien. Eline volgde het gesprek met een geamuseerd lachje op haar gezicht. ‘Dan spoor je toch niet helemaal. Alleen al daarom kon het niet goed gaan.’ Didi trok haar neus op. ‘En hoe die meid zichzelf ook kleedt... Hoe zal ik het zeggen? Not our type of girl.’

‘Over wie gaat dit?’ fluisterde JoJo, terwijl ze Sanne aanstootte.

Sanne keek haar veelbetekenend aan. ‘Aniek. Je weet wel, die bij ons bij kunst zit? Victoria heeft haar uit ons groepje gezet. Net

voordat jij dit jaar bij ons in de klas kwam. Persoonlijk vond ik haar wel aardig, eigenlijk.’ Peinzend staaarde Sanne naar haar nagels.

JoJo kende Aniek eigenlijk alleen van gezicht. Ze hadden een paar vakken samen en ze herinnerde zich vaag dat ze haar vorig jaar weleens bij het groepje had gezien. Ze keek weer naar Victoria, die vol overgave haar nagels aan het droogblazen was. Even borrelde er een onbehaaglijk gevoel omhoog: zouden ze haar ook zomaar uit het groepje kunnen gooien?

‘Is dit niet veel te ordinair?’ Victoria bekeek kritisch de kleur op haar linkerhand.

Didi stopte met lakken. ‘Wat? Echt niet! Dat roze is juist perfect!’

Eline knikte driftig met haar hoofd. ‘Ja, dit is dé kleur van de Hollywood collection. “A classic pink polish that the camera won’t miss.” Eline kende de slogan uit haar hoofd. ‘Past precies bij een aanstormend model, zou ik zeggen.’

Victoria stak haar hand omhoog. ‘Wat vind jij, JoJo?’

JoJo slikte. ‘Eh... ik denk dat een filmsterrenagellak jou op het lijf geschreven is?’

Victoria glimlachte goedkeurend. ‘Dan laat ik het nog even zitten. Kijken of ze er bij de casting ook zo over denken.’

JoJo trok een wenkbrauw op. Mocht je met nagellak naar castings? De modellen die zij volgde, zeiden altijd dat je zo natureel mogelijk moest gaan. Zou ze er een opmerking over maken? Ze staaarde naar hen via de spiegel. Victoria babbelde alweer druk met Eline over een of andere guy terwijl Didi het kwastje in de nagellak doopte om het karwei af te maken. Ze stelde zich voor hoe het gesprek stil zou vallen. En hoe Didi haar met rollende ogen en een spottend lachje zou onderbreken. Zeg nou zelf, wie zou er meer verstand van hebben?

Haar huid begon te tintelen toen Sanne haar wangen bewerkte met een koude, korrelige substantie.

‘Nou als deze scrub niet helpt, dan weet ik het ook niet meer, JoJo,’ zei ze lachend.

Nee, besloot JoJo, ze kon beter haar mond houden. Zeker tegen Didi. Didi was de nummer twee in het groepje, Victoria’s secondant. Kwam je aan Victoria, dan kwam je aan haar. Waar Victoria je kon laten vliegen, kon Didi je met scherpe opmerkingen meedogenloos neerhalen. Maar zo bedoelde ze het niet. Tenminste, dat zei Victoria. Didi had lang donkerbruin haar, een getinte huid en een atletisch lichaam met strakke billen en ronde stevige borsten. Didi en Victoria konden samen altijd rekenen op veel bewonderende blikken, niet alleen van de jongens en zeker niet alleen van de leerlingen. Een femme fatale en een engel. Eline en Sanne waren iets gewoner, maar nog steeds zo knap dat JoJo vandaag nog met hen zou willen ruilen. Eline had steil donkerblond haar dat ze vaak in een paardenstaart droeg. Ze had een huid als porselein en groengrijze ogen. Een rij helderwitte tanden maakte het geheel af. Sanne was heel dun en fijntjes, had rossig krullend haar met vrolijke sproetjes en een paar lippen waar JoJo jaloers op was. Iedere dag prees ze zich gelukkig dat zij, de doorsnee dikkerd, ooit in dit iconische groepje was opgenomen. Op school keurden maar weinig leerlingen haar een blik waardig en als ze dat al deden, dan was het alleen om haar met Victoria, Didi, Eline of Sanne te vergelijken. Want zeg nou zelf: ten opzichte van hen scoorde ze zwaar onvoldoende.

Met een warme washand poetste Sanne de restanten van de scrub van haar gezicht. Hij gleed over haar grove neus en de te dunne lippen. Een magere vier, als ze dat al haalde. Haar ogen konden er wel mee door. Maar ja, wie zag die in zo’n gezicht...

‘Vic, moest ik nou dit maskertje op doen bij JoJo?’ Sanne hield een potje omhoog.

‘Is dat het kleimasker voor een vette, onzuivere huid?’

‘Yup.’

‘Ja, die is perfect. Je mag hem wel houden, JoJo. Ik kan daar toch niets mee. Elke week een of twee keer gebruiken. Doet wonderen. Zeker met zo’n huid.’

Met een spateltje begon Sanne het masker aan te brengen. De natte, koude smurrie hechtte zich snel aan haar wangen en voorhoofd.

‘Let op, nu worden de onzuiverheden pas echt je poriën uit gezogen.’ Sanne nam haar werk als JoJo’s redder erg serieus. ‘Meid, jij krijgt straks een glow, dat wil je niet weten.’

Victoria keek toe hoe Sanne het grijze goedje over JoJo’s gezicht uitstreek. ‘Zodra mijn nagels droog zijn, heb ik nog wel wat meer producten voor je.’

JoJo keek verrast op. ‘Bedankt, Vic, zo lief van je.’

‘Geef haar ook meteen die poederde,’ zei Didi, terwijl ze het nagellakpotje dicht draaide. ‘Die moet ze echt zo snel mogelijk gaan gebruiken.’

JoJo merkte op hoe Victoria snel een blik wisselde met Eline en verstarde. Net als de klei die indroogde op haar huid. Bedoelde Didi nou dat ze stonk? Hadden ze het daarover gehad?

‘Wat Didi wil zeggen, is dat die deo echt geweldig is,’ verbeterde Eline Didi snel.

‘Ja, zeker als je wat voller bent. Dan zweet je nou eenmaal wat meer.’ Victoria stond op en gaf JoJo een geruststellend klopje op haar schouder. ‘Don’t worry, we got your back. Daar zijn we vriendinnen voor. Toch?’ Ze richtte haar blik op JoJo’s spiegelbeeld. ‘Heb je weleens overwogen om je gezicht wat te shapen?’

JoJo wilde haar vragend aankijken, maar het masker maakte haar gezicht uitdrukingsloos. Victoria stak haar vinger uit, raakte het ingedroogde masker aan en streek voorzichtig over JoJo’s neus en jukbeenderen. Het kriebelde, alsof haar gezicht elk moment zou kunnen afbrokkelen. ‘Je weet wel, met een bronzer je gezicht

contouren. Dat zou echt veel voor je kunnen doen.’ Haar vinger gleed langs JoJo’s haarlijn. ‘Daar zou ik me eens in verdiepen als ik jou was. Op YouTube staan megaveel tutorials. Gewoon even zoeken op shapen of contouren.’

Eline zuchtte bewonderend. ‘Wat een goeie tip, Victoria. Dat ik daar niet aan gedacht heb!’ Ze richtte zich tot JoJo. ‘Je zou echt een veel minder rond gezicht krijgen. Scheelt zo een paar kilo!’

JoJo staaarde met verwonderde ogen naar haar grijze gezicht in de spiegel. De klei was inmiddels hard en vormde scheurtjes op haar voorhoofd. Een paar kilo lichter door make-up? Dat was de moeite waard om te onderzoeken...

IK MOET

VERANDEREN.

IK BEN DIK

EN LELIJK.

MIJN DROMEN

KOMEN NOOIT UIT.